

ADVOCAAT HANS D. BLIJFT MET DUBBEL GEVOEL ACHTER ONDANKS VERJARING «Doodslag? Waar is het bewijs?»

Hans D. (78) doodde zijn vrouw, maar de zaak is verjaard. Zo klonk de eindvordering van het parket in de zaak-Annie De Poortere afgelopen maandag. Advocaat Ashley Bickx (29), die D. vertegenwoordigt, blijft achter met een dubbel gevoel. «Ik ben opgelucht dat mijn cliënt niet naar de gevangenis moet, maar de conclusie van het parket zal mijn cliënt levenslang achtervolgen.»

Jeffrey DUJARDIN

Het was een van de opvallendste zaken van het jaar: de vondst van het lichaam van Annie De Poortere (48), dertig jaar na haar verdwijning in Sint-Martens-Latem. Ze lag begraven in de tuin van de burens van het huis waar Annie en haar man Hans D. op het moment van de verdwijning woonden. Volgens het parket zijn er «voldoende bezwaren» om te zeggen dat D. zijn partner doodde. Aangezien het om doodslag gaat en niet om moord, is de zaak al in 2014 verjaard, dus kan hij er niet meer voor vervolgd worden. De raadkamer moet nu de finale beslissing maken. «Het is dubbel», zegt D.'s advocaat Ashley Bickx. «Ik ben opgelucht dat mijn cliënt niet naar de gevangenis moet, maar de conclusie van het parket zal mijn cliënt levenslang achtervolgen.»

Hoe bedoelt u?

«Het parket zegt dat het overtuigd is dat hij haar om het leven bracht. Maar waar is het bewijs daarvoor? En door die verjaring zal dit nooit voor een rechter komen. Mijn cliënt zal zich dus nooit kunnen verdedigen of zijn onschuld kunnen aantonen. De rechten van verdediging? Het vermoeden van onschuld? In de prullenbak. Het parket heeft op een zeer slinkse, listige manier mijn cliënt gebrandmerkt; in de publieke opinie is hij dé moordenaar.»

Maar waarom hield hij haar dood dan 30 jaar geheim?

«Mijn cliënt heeft een zeer duidelijke verklaring afgelegd: 'Ik heb haar niet om het leven gebracht. Ze pleegde zelfmoord, ik heb haar gevonden en ik heb haar inderdaad begraven'. Hij werd overmand door een heilige schrik: Als ik aangifte doe, zullen ze direct naar mij kijken. En wie is er dan uiteindelijk de dupe van? Niet alleen mijn cliënt, maar ook zijn zoon. Nu wordt dat misschien afgedaan als een vreemde redenering, maar binnen de tijdsgeschiedenis van 1994 – waar gerechtelijk onderzoek niet altijd even grondig gebeurde – is dat te begrijpen.»

Als hij bij de vondst van haar lichaam de politie belt, dan bestaat er toch weinig twijfel over de situatie?

«Maar mevrouw De Poortere had een hele voorgeschiedenis, met gedwongen opnames, een psychische problematiek en een alcoholprobleem. Die situatie kan twee

Advocaat Ashley Bickx: «Het parket heeft op een zeer slinkse, listige manier mijn cliënt gebrandmerkt.»
Foto ID / Jeffrey Torremans

perspectieven opleveren. Of ze stapte zelf uit het leven of het wordt geïnterpreteerd als de echtgenoot die de situatie beu was.»

Waarom begroef hij haar in de tuin van de burens? Daar is toch over nagedacht, op een plek waar niet onmiddellijk gezocht zou worden.

«Dat heeft mijn cliënt duidelijk uitgelegd. Hij had een aangelegde tuin, bij de buurging het om een braaklig-

gend stuk grond. Dat was zijn enige motivering. De keuze toont juist aan dat het een impulsieve beslissing was. Dat bewijst ook de amateuristische manier waarop hij het gedaan heeft. Ze lag echt niet diep en kon ieder moment gevonden worden. Ik ben van mening dat men bij haar verdwijning dieper had kunnen graven, letterlijk en figuurlijk.»

Verliep het onderzoek dan niet grondig volgens u?

«Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat het toen geen prioriteit was. Er was een buurtonderzoek dat niets opleverde. Er kwamen wel wat tips binnen, waaronder dat ze gezien zou zijn in Spanje. De onderzoekers zijn toen tevergeefs naar Alicante gevlogen. Dat en andere zaken zorgden voor een dossier vol bladvulling. Talloze mails over of ze bij wijze van spreken business class gingen vliegen of welk budget beschikbaar was. Daar draaide het om.»

Hans D. in de rechtbank, in mei van dit jaar.
Foto onder: zijn vrouw Annie De Poortere. Foto PN

«Sinds de vondst van haar lichaam hebben ze het dossier ernstiger bekeken. Maar natuurlijk wisten ze in april al dat er een grote kans was op verjaring. Toch besloten ze in sneltempo al die middelen in te zetten. Duizenden euro's weggesmeten en waarom?»

Omdat er sprake was dat de verklaringen van uw cliënt tegenstrijdig waren?

«Naar mijn gevoel waren de onderzoekers niet volledig mee met zijn verhaal of sprak hij soms onduidelijk. Maar hij heeft altijd vlot meegewerkt. Men zat in een tunnelvisie, waarbij men enkel wou bewijzen dat hij een moord had gepleegd.»

«Door die verjaring zal dit nooit voor een rechter komen. Mijn cliënt zal zich dus nooit kunnen verdedigen of zijn onschuld kunnen aantonen»

ASHLEY BICKX, ADVOCAAT HANS D.

Hij weigerde echter op veel vlakken mee te werken.

«Een psychiatrisch onderzoek hebben we geweigerd, omdat een onderzoek naar recidivegevaar of geestesstoornissen geen meerwaarde biedt in dit dossier. En de reconstructie... Op een gegeven moment kregen we de mededeling dat dat gepland stond, op vraag van een burgerlijke partij. Maar wij hadden geen weet van die partij. Dat is ons nooit gemeld, terwijl dat een deontologische verplichting is. Naar mijn mening is er dus geen burgerlijke partij in dit dossier, waarom zou mijn cliënt dan moeten meewerken?»

Deze keuzes kunnen toch als strategie gezien worden om het onderzoek te dwarsbomen?

«Mijn cliënt kon zich evengoed vanaf het begin beroepen op zijn zwijgrecht. Dan was het écht einde verhaal. Maar hij koos om dat niet te doen. En nu wordt hij gebrandmerkt zonder dat hij de kans krijgt om zich te verdedigen of zijn onschuld te bewijzen.»

Chatvriend (36) van Sven Pichal krijgt in beroep jaar minder cel

Benoit D. (36), een medebeklaagde in de zaak-Pichal, heeft in beroep een jaar minder celstraf gekregen. In mei werd hij veroordeeld tot acht jaar cel voor de verkrachting van twee minderjarige jongens en het bezit van beelden van kindermisbruik. Hij kreeg ook een boete van 8.000 euro en hij moet schadevergoedingen betalen aan de twee slachtoffers. Hoewel hij zijn schuld of die schadevergoedingen niet

betwistte, vond D. zijn straf toch wat te lang. Hij hoopte op een straf met uitstel, zodat hij makkelijker psychologische begeleiding kon volgen. Het hof van beroep besliste uiteindelijk om zijn straf te verminderen tot zeven jaar. Hij is ook veroordeeld tot vijf jaar terbeschikkingstelling. D. bleef tijdens de zitting in zijn cel en werd vertegenwoordigd door zijn advocaat. (JVDS/FPS/ERE)

Hooligan (26) betraapt op uithalen van 1,5 ton cocaïne

De 26-jarige havenarbeider Arnaut B. uit het Antwerpse Kalmthout riskeert een celstraf van 54 maanden voor het uithalen van 1.326 blokken cocaïne, in totaal goed voor 1,5 ton. De feiten speelden zich af op 7 maart. De twintiger werd om twee uur 's nachts op heterdaad betraapt door de Scheepvaartpolitie. Volgens zijn advocaat stond B., die eerder dit jaar al werd veroordeeld voor hooliganisme, onder zware druk om de uithaal te doen door eerdere intimi-

daties. Zo werd hij al bedreigd met een geweer en ontplofte er een explosief tegen zijn woning. De aanklager kon zich echter niet van de indruk ontdoen dat hij vooral andere betrokkenen wilde beschermen. Zo weigerde hij de pincode van zijn gsm te geven aan de speurders. B. hoopt op een straf met uitstel of een werkstraf. Hij is sinds de feiten in therapie en heeft ook een nieuwe job gevonden buiten de haven. Uitspraak op 20 december. (PLA)